

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/75/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119241196
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6119241196.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Ľubomíra Šablu, ako členov senátu, v spore žalobcu Stredoslovenská distribučná, a.s., IČO: 36442151, so sídlom v Žiline, Pri Rajčianke č. 2927/8, proti žalovanej W. U., rod. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v H. H., B. č. XXXX/X, o zaplatenie 171,70 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 9C/16/2019-86 zo dňa 25.10.2019, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaná je **p o v i n n á** nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky trov odvolacieho konania žalobcu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 prvá veta prvá rubrika Civilného sporového poriadku; ďalej len „C.s.p.“).

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 171,70 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne od 31.08.2018 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia (prvý výrok) a žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v plnom rozsahu (druhý výrok).

1.2 Súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním, podľa ktorého dňa 08.08.2018 žalovaná znemožnila odpojiť svoje odberné miesto H. H., B.. X, z dôvodu neoprávneného odberu elektrickej energie s tým, že k odpojeniu odberného miesta žalovanej došlo následne dňa 09.08.2018; podľa právneho posúdenia veci zo strany súdu prvej inštancie je žaloba žalobcu dôvodná; vecná legitímácia strán bola žalobcom určená správne; neoprávnený odber elektrickej energie žalovanej za dva dni predstavuje 138 kWh, t.j. sumu 15,70 € a zisťovací poplatok predstavuje sumu 156,- €, preto súd prvej inštancie priznal žalobcovi spolu sumu 171,70 €; nakoľko žalovaná nezaplatila faktúru s vyúčtovaním neoprávneného odberu v lehote splatnosti priznal súd prvej inštancie žalobcovi aj úroky z omeškania; na základe uvedeného súd prvej inštancie žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovel.

1.3 Súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenia § 3 písm. b) bod 3, § 46 ods. 1 písm. d), § 46 ods. 2, 3 a 4, § 95 ods. 1 písm. i) zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike v znení neskorších predpisov (účinného ku dňu 09.08.2018) v spojení s § 1 ods. 6 a 7 vyhlášky MH SR č. 292/2012 Z. z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom v spojení s § 517 ods. 2 a §

563 Občianskeho zákonníka; o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a plne úspešnému žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania.

2. Podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní (§ 393 ods. 2 prvá veta druhá rubrika C.s.p.).

2.1 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala žalovaná včas odvolanie zo dňa 31.12.2019 (č.l. 95 spisu); rozsudok súdu prvej inštancie napadla v celom rozsahu; vyjadrila názor, že v prejednávanej spore neboli splnené procesné podmienky pre rozhodovanie (§ 365 ods. 1 písm. a/ C.s.p.), súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom porušil jej právo na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.) a na základe vykonaných dôkazov dospel súd prvej inštancie k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.). V odvolaní konkrétne namietala, že (1) vzniesla námietku zaujatosti konajúcej sudkyne z dôvodov bližšie opísaných v obsahu námietky; z uvedeného dôvodu konajúci súd žiadala, aby do riadneho rozhodnutia nadriadeného súdu o jej námietke vo veci nepojednával; súd prvej inštancie napriek jej námietke zaujatosti vo veci konal, o výsledku posúdenia jej námietky ju neinformoval, napriek tomu konal v jej neprítomnosti, pričom svojim arbitrárnym prístupom jej znemožnil uplatniť ďalšie prípustné prostriedky procesnej obrany, čím (2) v konečnom dôsledku zistený skutkový stav neobstojí a nezodpovedá skutočnému stavu; ďalej namietala, že (3) súd prvej inštancie jej svojim postupom neumožnil preukázať relevantné skutočnosti, ktoré sú zásadné pre rozhodnutie vo veci samej a ktoré by viedli k diametrálne inému rozhodnutiu, než je napadnuté rozhodnutie; vyjadrila názor, že konanie pred súdom prvej inštancie trpí takými procesnými vadami, ktoré v konečnom dôsledku majú vplyv na rozhodnutie, ktoré sa nezakladá na reálnych základoch a skutočnostiach; na základe uvedeného navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobu žalobcu zamietol.

2.2 Žalobca vo vyjadrení zo dňa 18.03.2020 (č.l. 107 spisu) k odvolaniu žalovanej uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za vecne správny, nakoľko súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav, riadne aplikoval príslušné ustanovenia a rozhodnutie dostatočne vyargumentoval; nakoľko v spore bol dostatočne preukázaný jeho nárok navrhol potvrdenie napadnutého rozsudku.

2.3 Žalovaná v replike zo dňa 14.08.2020 (č.l. 129 spisu) nesúhlasila s tvrdeniami žalobcu vo vyjadrení k jej odvolaniu; vyjadrila názor, že „žalobca pred súdom zatajil relevantné dôkazné materiály a zároveň zavádzal súd nepravdivými a ním vykonštruovanými informáciami“; s poukazom na obsah spisu vyjadrila názor, že pracovníci žalobcu „nemali v dňoch 08.08.2018 a 09.08.2018 čo hľadať na jej odbornom mieste a dňa 09.08.2018 jej odpojili dodávku elektrickej energie neoprávnene“.

2.4 Repliku žalovanej doručil súd prvej inštancie žalobcovi dňa 23.09.2020 na vedomie (č.l. 133 spisu). Žalobca sa k replike žalovanej nevyjadril.

3. Dôkazy vykonané v odvolacom konaní a ich vyhodnotenie (§ 393 ods. 2 prvá veta tretia rubrika C.s.p.).

3.1 V prejednávanej spore nevykonal odvolací súd v odvolacom konaní žiadne dôkazy a pri rozhodovaní bol viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.).

4. Zistený skutkový stav a právne posúdenie veci s prípadným odkazom na ustálenú rozhodovaciu prax (§ 393 ods. 2 prvá veta štvrtá rubrika C.s.p.).

4.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

4.2 Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

4.3 Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

4.4.1 Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalovanej ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie vo vzťahu k vyhovneniu žalobe žalobcu, v tomto smere si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. na tieto v plnom rozsahu poukazuje; na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil; z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 379 C.s.p.; § 380 C.s.p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

4.4.2 Odvolanie žalovanej nie je dôvodné. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca dňa 11.03.2019 doručil súdu prvej inštancie žalobu, ktorou sa voči žalovanej domáhal zaplata sumy 171,70 € s príslušenstvom z titulu neoprávneného odberu elektrickej energie na odbernom mieste H. H., B. č. X v období od 08.08.2018 do 09.08.2018 (t.j. za dva dni); na výzvu súdu prvej inštancie zo dňa 30.04.2019 žalobca písomným podaním zo dňa 06.05.2019 žalobu doplnil o ďalšie skutkové tvrdenia a presné vyčíslenie uplatnenej sumy za neoprávnený odber elektrickej energie; o žalobe žalobcu rozhodol súd prvej inštancie platobným rozkazom zo dňa 24.05.2019, proti ktorému podala žalovaná včas odpor zo dňa 05.07.2019 s odôvodnením vo veci samej; platobný rozkaz doručil súd prvej inštancie žalovanej do vlastných rúk dňa 21.06.2019 (č.l. 54 spisu) spolu s potvrdením o prijatí žaloby a pridelení sporu zákonnej sudkyňi JUDr. Jarmile Jánošovej (č.l. 10 spisu) a to podľa úpravy zo dňa 24.05.2019 (č.l. 51 spisu); v odpore proti platobnému rozkazu žalovaná vyjadrila nesúhlas so žalobou, pretože „žiadneho neoprávneného odberu elektriny sa nedopustila“ a súčasne namietla procesný nedostatok konania, ktorý videla v tom, že žalobu podal zamestnanec žalobcu na súd dňa 11.03.2019 na základe poverenia platného a účinného do 31.12.2018, na základe čoho navrhla, aby súd prvej inštancie konanie zastavil; uznesením zo dňa 12.07.2019 súd prvej inštancie platobný rozkaz zrušil; písomným podaním zo dňa 24.07.2019 sa žalobca vyjadril k odporu žalovanej, pričom k vyjadreniu pripojil poverenie zo dňa 07.11.2018 pre svojho zamestnanca na zastupovanie účinné do 31.12.2019; žalovaná v replike zo dňa 19.09.2019 zotrvala na svojom názore o procesných nedostatkoch konania a nedôvodnosti žaloby; dňa 25.09.2019 nariadil súd prvej inštancie termín pojednávania na deň 25.10.2019, pričom predvolanie na pojednávanie doručil žalobcovi dňa 26.09.2019 a žalovanej dňa 18.10.2019; dňa 24.10.2019 doručila žalovaná súdu prvej inštancie písomné podanie zo dňa 24.10.2019, ktorým vzniesla námietku zaujatosti zákonnej sudkyne s návrhom na jej vylúčenie z prejednávania a rozhodnutia sporu, pričom námietku zaujatosti odôvodnila tým, že „má dôvodné pochybnosti o zaujatosti sudkyne, ktoré vychádzajú zo skutočností, že sudkyňa už v predchádzajúcom období rozhodovala viaceré veci týkajúce sa jej osoby (9Csp/163/2017 o zaplata 443,66 € s príslušenstvom a 9Csp/172/2018 o nariadenie neodkladného opatrenia), pričom obidve konania sa týkali totožných strán ako konanie v prejednávanom spore a rozhodovanie v uvedených sporoch sa dôvodne javí ako tendenčné a jednostranné v jej neprospech bez ohľadu na dôkaznú situáciu; tento záver (pochybnosti) potvrdzuje aj doterajší priebeh konania 9C/16/2019, keď konajúci súd napriek podaniu žaloby neoprávnenou osobou (...) vydal bez splnenia procesných podmienok platobný rozkaz, hoci v zmysle § 161 C.s.p. je už od počiatku konania povinný skúmať, či sú splnené procesné podmienky (...); sudkyňa, ktorej bola vec pridelená preto ani nemala vec pripustiť na konanie, konala v rozpore so zákonom a opäť v jej neprospech; na základe doterajšej tendenčnej rozhodovacej praxe uvedenej sudkyne (...) ako aj jej procesné pochybenia v tomto konaní zakladajú dôvodný záver, že sudkyňa neposkytuje dostatočné záruky, aby bola vylúčená akákoľvek pochybnosť o tom, že jej vec bude prejednaná a rozhodnutá zákonným, odborným a najmä spravodlivým spôsobom; tým, že sudkyňa v uvedených veciach (...) už prejavila (prejudikovala) svoj negatívny postoj voči jej osobe, táto svojím postojom voči jej osobe nevytvára záruku spravodlivého prejednávania a rozhodnutia veci 9C/16/2019; s poukazom na rozhodovacie prax ESLP, teda na to, že spravodlivosť má byť nielen vykonávaná, ale sa musí aj javiť, že je skutočne vykonávaná, pričom vo veci 9C/16/2019 je dané nielen zdanie (javenie sa) pochybnosti, ale priamo jej existencia (preukázaná hore uvedeným nezákonným postupom súdu v tejto veci ako v predošlých veciach) o záruke nestrannosti a spravodlivosti v rozhodovaní pridelenou sudkyňou (...); sudkyňa v uvedenej veci takúto záruku neposkytuje a dôveru nevzbudzuje; vzhľadom na uvedené žiadala, aby súd vo veci do právoplatného rozhodnutia o jej námietke vo veci nepojednával a ani inak nekonal“; následne na pojednávaní dňa 25.10.2019 súd prvej inštancie po oboznámení sa s námietkou zaujatosti a po zistení, že žalovaná sa na pojednávanie

neustanovila, nariadil pojednávajúce v jej neprítomnosti s tým, že na uplatnenú námietku zaujatosti neprihliada a po vykonaní dokazovania vyhlásil napadnutý rozsudok.

4.4.3 Po zohľadnení uvedeného obsahu spisu dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie svojim procesným postupom neporušil právo žalovanej na spravodlivý proces; zo spisu vyplýva, že predvolanie na pojednávajúce nariadené na deň 25.10.2019 doručil súd prvej inštancie žalovanej riadne prostredníctvom pošty a včas dňa 18.10.2019 s poskytnutím päťdňovej zákonnej lehoty na prípravu na pojednávajúce (§ 178 ods. 2 C.s.p.); žiadosť o odročenie pojednávajúce a námietku zaujatosti doručila žalovaná súdu prvej inštancie až dňa 24.10.2019, pričom na samotné pojednávajúce sa neustanovila; súd prvej inštancie na námietku zaujatosti neprihliadol a nariadil pojednávajúce v neprítomnosti žalovanej (§ 180 C.s.p.); z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie dospel k záveru, že „námietka zaujatosti sa týkala len okolností spočívajúcich v procesnom postupe sudcu, súd na túto námietku neprihliadol, navyše námietka nebola uplatnená ani v lehote uvedenej v § 53 ods. 1 C.s.p.“ (bod 17 odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie); odvolací súd sa s týmto vyhodnotením uplatnenej námietky zaujatosti žalovanej stotožnil; je zrejmé, že námietku zaujatosti neuplatnila žalovaná včas, pretože o osobe zákonného sudcu sa dozvedela najneskôr dňa 21.06.2019, kedy jej bolo (okrem iného) doručené potvrdenie o prijatí žaloby, z ktorého vyplýva, že spor bol elektronickou podateľňou pridelený na prejednanie a rozhodnutie JUDr. Jarmile Jánošovej ako zákonnej sudkyne (vedomosť o predchádzajúcich konaniach sp. zn. 9Csp/163/2017 asp. zn. 9Csp/172/2018 v tom čase žalovaná už nepochybne mala); zákonná sedemdňová lehota na uplatnenie námietky zaujatosti tak žalovanej uplynula dňa 29.06.2019; námietka zaujatosti žalovanej uplatnená až dňa 24.10.2019 bola teda uplatnená oneskorene, súd prvej inštancie na námietku preto správne neprihliadol a vec nadriadenému súdu nepredložil (§ 53 ods. 1 C.s.p.); okrem uvedeného aj odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že podľa obsahu sa námietka zaujatosti týkala len procesného postupu zákonnej sudkyne (t.j. namietaného nedostatku plnomocenstva povereného pracovníka žalobcu) a jej rozhodovacej činnosti vo veciach sp. zn. 9Csp/163/2017 asp. zn. 9Csp/172/2018; postup zákonnej sudkyne v ani jednej z uvedených vecí navyše neindikuje zaujatosť, pretože v oboch veciach boli rozhodnutia potvrdené odvolacím súdom ako vecne správne (sp. zn. 14Co/55/2019, resp. sp. zn. 12Co/58/2019); súčasne zaujatosť sudkyne nevyplýva ani z jej procesného postupu, pretože v prípade žalovanou namietanej procesnej vady zastúpenia ide o procesnú vadu odstrániteľnú, pričom táto bola odstránená dodatočným predložením udeleného plnomocenstva, čím došlo k odstráneniu nedostatku procesnej podmienky (§ 161 ods. 3 C.s.p.); súd prvej inštancie na námietku preto správne neprihliadol, vec nadriadenému súdu nepredložil (§ 53 ods. 3 C.s.p.) a správne konal vo veci aj v neprítomnosti žalovanej, ktorá sa bez dôležitého dôvodu neustanovila na pojednávajúce, na ktoré bola riadne a včas predvolaná; odvolacia námietka žalovanej, že súd prvej inštancie uskutočnením pojednávajúce v jej neprítomnosti a vykonaním dokazovania v jej neprítomnosti porušil jej právo na spravodlivý proces nie je preto dôvodná; žalovaná žiadala o zrušenie pojednávajúce v podstate z dôvodu, že zákonná sudkyňa je vylúčená z prejednávajúce a rozhodovania vecí, iný dôvod na odročenie pojednávajúce neuviedla; aj podľa odvolacieho súdu nejde v prípade podania žalovanej zo dňa 24.10.2019 o prípustnú námietku zaujatosti, pričom táto nebola ani uplatnená včas v zákonnej sedemdňovej lehote (§ 53 ods. 1 a 3 C.s.p.); odročenie pojednávajúce je možné len v prípade, ak sa strana z dôležitého dôvodu nemôže dostaviť na pojednávajúce (§ 183 ods. 1 C.s.p.), čo v prejednanom spore žalovaná ani len netvrdila; podľa názoru odvolacieho súdu samotné uplatnenie námietky zaujatosti nezbavuje riadne predvolanú stranu povinnosti ustanoviť sa na termín nariadeného pojednávajúce; samotné uplatnenie námietky zaujatosti nie je preto bez ďalšieho ani dôležitým dôvodom na odročenie nariadeného pojednávajúce; súd prvej inštancie preto bol oprávnený nariadiť pojednávajúce v neprítomnosti žalovanej a na vykonanie pojednávajúce v neprítomnosti riadne a včas predvolanej žalovanej preto boli podľa odvolacieho súdu splnené zákonné podmienky (§ 180 C.s.p.); postupom súdu prvej inštancie v súlade so zákonom nemohlo dôjsť k porušeniu práva žalovanej na spravodlivý proces; súd prvej inštancie síce neupovedomil žalovanú, že ňou uvedený dôvod na odročenie pojednávajúce nepovažuje za dôležitý, žalovaná mu však na to nesplnením povinnosti uviesť svoje telefónne číslo alebo elektronickú adresu v žiadosti o odročenie pojednávajúce nevytvorila možnosť (§ 183 ods. 4 C.s.p.), preto táto skutočnosť nemôže ísť na ťarchu procesného postupu súdu prvej inštancie; neúčasťou na nariadenom pojednávajúce, na ktoré bola žalovaná riadne a včas predvolaná, sa sama žalovaná vylúčila z možnosti uplatňovať prostriedky procesnej obrany, v tomto smere preto neobstoja ani jej námietky proti zistenému skutkovému stavu, z ktorého súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní; v podanom odvolaní žalovaná neuplatnila odvolacie námietky proti základu a výške uplatneného nároku; na základe uvedeného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

5. Podstatné vyjadrenia strán prednesené v konaní na súde prvej inštancie, s ktorými sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal súd prvej inštancie (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 prvá veta C.s.p.).

5.1 V prejednávacom spore odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie ani v obsahu spisu neidentifikoval žiadne podstatné vyjadrenia strán, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal.

6. Podstatné tvrdenia strán uvedené v odvolaní (§ 393 ods. 2 prvá veta piata rubrika C.s.p. v spojení s § 387 ods. 3 druhá veta C.s.p.).

6.1 Žalovaná podané odvolanie odôvodnila ťažiskovo tým, že v prejednávacom spore v dôsledku nesprávneho procesného postupu porušil súd prvej inštancie právo žalovanej na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.) a súčasne, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.). Skutkové zistenia súdu prvej inštancie z vykonaných dôkazov sa však podľa odvolacieho súdu obsahom uplatnených odvolacích dôvodov nepodarilo žalovanej spochybníť; odvolací súd nezistil ani tvrdené porušenie práva žalovanej na spravodlivý proces (body 4.4.1 a 4.4.2 odôvodnenia). Žalovaná v podanom odvolaní bližšie neidentifikovala tvrdený nedostatok procesných podmienok (§ 365 ods. 1 písm. a/ C.s.p.), preto sa ich existenciou v postupe a rozhodnutí súdu prvej inštancie ako odvolacím dôvodom odvolací súd nezaoberal; z vlastnej iniciatívy odvolací súd v procesnom postupe súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku nezistil žiadne vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

7. Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil a to vrátane závislého výroku (§ 379 písm. a/ C.s.p.) o trovách konania pred súdom prvej inštancie, ktorý bol vecne správny a odôvodnený plným úspechom žalobcu v spore.

8. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Žalobca bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný, proti plne neúspešnej žalovanej (odvolateľovi) mu vznikol nárok na plnú náhradu trov konania, preto odvolací súd priznal žalobcovi proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %). Z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval odvolací súd výrok o nároku na náhradu trov odvolacieho konania do povinnosti ich náhrady (porovnaj napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp. zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp. zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp. zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017). O samotnej výške náhrady trov odvolacieho konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

9. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).